

наченемъ работата, обаче той ни събщи, че Кап. Вазовъ има нѣщо да ни казва отъ името на Воен. Министръ. Сички поглѣднахме на него въпросително и захванахме да се запитваме, че какволи ще е то? Азъ си предположихъ, че ще ни съобщатъ нѣкой важни данни за скорото откривание на войната и нѣкой утешителни работи за наше насърдчвание. Слѣдъ нѣколко минути Кап. Вазовъ дойде и ни повика въ стаята (ние бѣхме на чардака) за да не чуе нѣкой това, което ще ни говори. Секретния характеръ на съобщението му още повече ни заинтересува и ние съ голѣмо нетърпение и съ запиране на диханието си чакахме да захване. Капит. Вазовъ тържественно произнесе приблизително слѣдующето: „Господа! Предъ всичко азъ вѣрвамъ въ вашия патриотизъмъ, въ вашата честъ и въ това, че вие никому нѣма да кажете това, което ще ви говоря. Азъ нѣма да искамъ отъ васъ кѣтва и вашето честно офицерско слово*), ще ми бждите достатъчна гаранция, (ние дадохме знакъ на съгласие съ наклоняване на главигъ си) Господа! Азъ ще ви говоря не отъ себя си само, а отъ името на военния министръ, отъ името на сичката армия, отъ името на правителството, на отечеството, на сичкиѣ партии въ България, на сичко Българско интелегентно, честно, благородно, патриотическо. Нашето отечество, за което дадохме толкова много жертви и толкова много прѣвърняхме въ миналата война, е на пронадание и ще пропадне съвсѣмъ заедно съ честта и славага, която предобихме, ако най скоро тези дни не се огклони отъ пхтьтъ, по който е тръгнало отъ 6 Септемврий насамъ. Вие видѣхте, Г-да, какви безобразия се вършеха отъ преврата насамъ; видѣхте, какъ безбожно земаха отъ селенитѣ и послѣдния му конь и волъ, и послѣднията му крина жито, до гдѣто трая

*) Туй пусто ваше слово *закупа България* Б. Р.